

متن پرسش

سلام بر استاد طاهرزاده: از آنجا که هستی طبق «کل یوم هو فی شان» ظهوراتی در آینده خواهد داشت که دست ما از آن کوتاه است چون که بسی گل بدمد باز و تو در گل باشی. حال سوال من اینست که ما هستی را فقط در آینه حال و گذشته نظاره گر خواهیم بود و آینده روزی ننهاده ماست؟ آیا در برزخ و قیامت راهی به جلواتی که هستی بعد از مرگ ما خواهد کرد نداریم؟ علما و شعریایی ای بسا فوق آنچه تاکنون آمده اند در قرون آتیه بیایند و معارف عالیه ای را نشر دهند و ما زیر گل چه باید کرد چگونه می‌شود به تمام جلوه های هستی در گذشته، حال و آینده در تمام مظاهرش دست یافت و حتی اگر بشود به مستاثرات هم نظر افکنیم تنگنای این عین ثابت محدود و معیوب من زندانیست که می‌خواهم بدانم رهی هست که از او رها شوم و اگر توانستم نظاره گر سایر اعیان باشم باز از دریچه عین ثابت خودم است؟ و جلوه هستی بر آن عین را از منظر آن عین شاهد نخواهم بود؟ و فقط انعکاس نور هستی از آینه آن عین بر آینه خود را مشاهده خواهم کرد و هیچ راهی نیست که بیابم آن آینه در مقابل خورشید هستی خود چه سوز و گدازی دارد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌که ما با نظر به گذشته متوجهی سنت‌های جاری در هستی شویم، علاوه بر آن‌که در «حال» درست فکر می‌کنیم، می‌توانیم متوجهی امکانات حضور در آینده‌ی تاریخی خود نیز باشیم. موفق باشید